

PRICA O SVETOM NIKOLI

Jednom davno, u trećem stoljeću, u gradu Miri u Turskoj, živio je čovjek dobar i plemenit. Htio je svima pomagati.

Kažu ljudi da je toliko iskreno molio Boga da je mogao činiti čudesna.

Jednom je čuo da je neki carski službenik ostao bez posla. A imao je 3 kćeri i nije imao za miraz. Nikola, koji je imao zlatnika od svojih pokojnih roditelja, kroz prozor je bacio vrećicu zlata dovoljnu da se jedna od djevojaka uda i da može živjeti pristojnim životom.

Isto je učinio i kad se druga trebala udati.

Kad je došao red na treću, otac je čekao da vidi tko je taj tajanstveni dobrotvor.

Nikola ga je vidio pa se popeo na krov i vrećicu sa zlatnicima bacio kroz dimnjak. Otac ga je ipak „ulovio na djelu“ i svima u gradu ispričao, iako Nikola nije htio da itko sazna za njegova dobročinstva jer nije bio hvalisavac.

Jednom je mesar neki htio prodati tri dječaka kao meso u vrijeme gladi. Nikola ga je u tome spriječio.

Tako je Nikola postao zaštitnik djece i zato mu se i danas mnogi roditelji mole da s nebesa štiti njihovu djecu.

Veliki je čovjek bio Nikola, zato je i postao svet. Molimo mu se, ali i učimo od njega: kako treba moliti i kako pomagati drugima.

